

COMPRA, LEE, DIFUNDE
La Verdad nº 100
(enero de 2019)

Las tareas de construcción
de la IV Internacional
tras el Consejo General
del 4-6 de diciembre de 2018

La Internacional Socialista i Veneçuela

Aquest diumenge, El País publica un llarg article en el qual explica com l'administració de Donald Trump ha organitzat de principi a fi el cop d'estat de Veneçuela. Tot i així, aquest mateix diari continua donant el seu ple suport a la temptativa colpista. No estan solos en aquesta tasca.

El Consell de la Internacional Socialista (IS), reunit el 28 i 29 de gener a Santo Domingo, ha fet pública una declaració sobre Veneçuela en la qual es reconeixen els esforços del líder opositor de Veneçuela Juan Guaidó "de conduir una transició cap a la democràcia, recolzada en la legítima Assembla Nacional", i s'afegeix que l'única manera d'avançar és la celebració urgent de nous comicis. Unes eleccions que, segons el Consell de la IS, han de "ser vigilades per una nova autoritat electoral plenament independent i imparcial".

El Consell de la IS ha dit que el Parlament, que presideix Guaidó, que dimecres passat es va proclamar president interí de Veneçuela, "és el poder legítim per a conduir la transició democràtica". També va reiterar la seva posició que el procés electoral de maig passat, en la qual Nicolás Maduro va aconseguir un segon mandat, "no va comptar amb credibilitat democràtica, ja que va ser realitzat 'il·legalitzant líders i partits polítics', la qual cosa obliga a la IS "a no reconèixer aquest procés, per ser contrari a les normes democràtiques de competència, llibertat i garanties".

En efecte, al maig de 2018, quan es van celebrar les eleccions presidencials que va guanyar Nicolás Maduro, la IS les va declarar "il·legítimes". Com poden declarar il·legítimes unes eleccions a les quals es van presentar diversos partits de l'anomenada "oposició" de Veneçuela, i en les quals Maduro va obtenir el suport d'un percentatge del cens electoral superior al que va donar suport a Trump, a Macron i, per descomptat, a Pedro Sánchez? Recordem que poc abans d'aquesta eleccions va haver-hi una mediació de Zapatero per la qual es va arribar a un acord sobre les eleccions, però al final es van retirar la majoria de candidats de la "oposició", per pressions dels USA.

La decisió de la Internacional "Socialista" suposa, simplement, l'alineació

d'aquest organisme internacional amb les posicions del govern de Donald Trump, instigador i organitzador del cop d'estat que intenta dur a terme Guaidó. No oblidem que, a Veneçuela, formen part de la Internacional Socialista tres partits de l'anomenada "oposició": Acció Democràtica, Voluntad Popular (al qual pertany Juan Guaidó) i Un Nuevo Tiempo

El que expressen els dirigents de la IS està molt allunyat, sens dubte, dels desitjos i les opinions de milers de sincers militants socialistes de Llatinoamèrica i de tot el món, que se senten, sens dubte, molt més pròxims al que ha dit el dirigent del Partit Laborista de Gran Bretanya, Jeremy Corbyn (El senyor Maduro continua sent el president del país. No donem suport a les interferències externes (...) pensem que només el diàleg i una solució negociada poden permetre superar la crisi a Veneçuela. El futur de Veneçuela és dels veneçolans").

Plou sobre mullat: el "caracazo"

Hem assenyalat abans que un dels partits que representa a la IS a Veneçuela és Acció Democràtica. Aquest partit va governar el país durant molts anys, sent President del país el seu dirigent Carlos Andrés Pérez (CAP), que va ser, al seu torn, vicepresident de la Internacional Socialista

El govern de CAP va demanar en nom de Veneçuela els primers préstecs al FMI, passant el deute extern veneçolà, durant el seu mandat, de 1.500 a 30.000 milions de \$, un 66% del PIB de Veneçuela. Per a fer front a aquesta situació, CAP emprèn un pla de "liberalització" de l'economia veneçolana, a base de privatitzacions, eliminació de subsidis a béns de primera necessitat, baixada de salaris i pujada de preus que va portar a la població a la misèria.

El 27 de febrer de 1989, la població, que no tenia ja ni per a menjar, es va tirar als carrers amb manifestacions, motins, saqueig dels supermercats (plens de productes importats que no podien comprar), un aixecament popular que va ser conegut com el "caracazo". El govern de CAP va respondre traient a l'exèrcit al carrer. Resultat: entre morts i desapareguts, 3.000 persones. Desenes de milers de ferits. En la "repressió de Maduro"

que tanta repugnància provoca als dirigents de la Internacional Socialista, es parla, segons la propaganda de la "oposició" d'uns 40 morts.

Què va fer en 1989 la IS davant els 3.000 morts del "caracazo"? Posem per exemple a Felipe González, llavors president del govern d'Espanya, que avui diu que Maduro "És pitjor que un dictador, és un tirà arbitrari", i ha estat dels primers a demanar a Pedro Sánchez que reconegui al colpista Guaidó com a President de Veneçuela. Felipe no va muntar, precisament, en còlera pels trets disparats contra la població civil que exercien el seu dret a manifestar-se. Per contra, només havien passat dos dies del "caracazo", quan encara els morts estaven en cos present, va cridar al seu amic Carlos Andrés Pérez i li va oferir un préstec immediat de 600 milions de dòlars, "per a ajudar-lo en aquests moments tan crítics". Res de sancions. CAP era llavors vicepresident de la Internacional "Socialista", que el considerava un "demòcrata de cap a peus".

La relació de Felipe González amb CAP i amb Veneçuela no es va quedar aquí. En 1984, Galerias Preciados va ser venuda al multimilionari veneçolà i també amic del tàndem Pérez-González, Gustavo Cisneros, per 1.500 milions de pessetes i de les quals finalment només va haver de pagar 750. Cinc anys després, en 1988, Cisneros va vendre Galerias Preciados al grup britànic Mountleigh per la barbaritat de 30.600 milions. Tot un fabulós negoci.

La IS, enemiga de la revolució veneçolana des del principi

La Internacional Socialista i el seu representant a Veneçuela, Acció Democràtica, es van oposar als governs d'Hugo Chavez des del primer moment. Ja l'any 2000, a sis mesos de la primera victòria electoral de Chávez, la SICLAC (Comitè de la IS per a Amèrica Llatina i el Carib, creat en 1980), mostrava la seva desaprovació per el "enfrentament del govern de Veneçuela amb les institucions". Poc abans del cop d'estat contra Chávez en 2002, Acció Democràtica demanava a l'Assembla Nacional de Veneçuela "designar una junta mèdica que determinés la incapacitat mental del president".

Quan es va produir el cop, la SICLAC va manifestar el seu suport a Acció Democràtica, un dels principals actors mobilitzadors a favor del trencament constitucional.

El govern de Pedro Sanchez, després que l'ambaixador USA cridés a Borrell, va decidir "reconèixer" a Guaidó i va donar un termini de vuit dies a Maduro perquè se sotmetés a les condicions dictades per Trump i convoqués eleccions. Qualsevol socialista, qualsevol demòcrata, es pregunta amb raó quin dret té Sánchez, com altres governs europeus,

per decidir sobre el que han de fer altres pobles, pobles, a més, que han sofert i sofreixen l'espoli de les multinacionals espanyoles.

Ahir deien que Trump era d'extrema dreta. Avui, pel que sembla, és el "defensor de la democràcia"... a Veneçuela (encara que no a Aràbia Saudita), tant és així que el secretari de Seguretat dels EUA, John Bolton, s'ha permès declarar que enviaran a Maduro a Guantánamo.

És indignant. Cap treballador o demòcrata, sigui de la posició que sigui, pot permetre una nova Líbia a Veneçue-

la. Cap organització que es declari democràtica pot acceptar-ho.

Compartim amb milions de socialistes de tot el món la indignació pel servilisme dels dirigents de la IS davant Donald Trump, i el seu suport al dret del poble de Veneçuela a decidir lliurement el seu futur sense ingerències de l'imperialisme i dels seus galifardeus interns. Per part nostra, donem ple suport a la campanya que ha llançat l'Acord Internacional dels Treballadors contra la ingerència imperialista, de la qual el govern espanyol tristament participa.

La coordinació de l'Acord Internacional dels Treballadors i dels Pobles (AIT) llança una crida als treballadors i a les organitzacions obreres i democràtiques de tot el món. És la resposta a la carta de Raúl Ordonez, president de la Federació de Sindicats de les Empreses Hidràuliques de Veneçuela, i diputat constituent perquè el AIT emprengui una àmplia campanya de suport a la sobirania del poble veneçolà i de rebuig de la ingerència imperialista.

Podeu trobar més informació: <http://www.eit-alger2017.org> o en <http://www.informacionobrera.org>

CRIDA

A tots els treballadors,
A tots els joves,
A totes les organitzacions obreres i democràtiques a escala internacional

Alt a la ingerència de l'imperialisme contra Veneçuela!

Cada dia que passa, s'agreugen el cercol econòmic i les amenaces militars contra Veneçuela, des que Trump va cridar a donar suport a el cop d'estat materialitzat per l'autoproclamació de Guaido com a "president interí".

El exembajador dels Estats Units a Veneçuela, William Brownfield, ha declarat: "la millor decisió seria accelerar la fallida econòmica, encara que això produeixi un major sofriment durant mesos o durant anys".

Amb quin dret decideix Trump qüestionar al President triat de Veneçuela, Nicolás Maduro?

Amb quin dret Macron, Sánchez, May, Merkel... s'erigeixen en supòsits garants del dret dels pobles a decidir?

Amb quin dret una coalició de governs suposadament democràtics (com el de Bolsonaro o el de Macri a Amèrica Llatina, els d'Europa, etc.), la Unió Europea, el Parlament Europeu imposen cap ultimàtum perquè se celebrin noves eleccions sota control internacional, és a dir, sota el control de l'imperialisme?

Amb quin dret suposats demòcrates exigeixen eleccions sota control internacional?

Només incumbeix al poble veneçolà decidir la seva sort, sense ingerència.

En cap cas és possible acceptar la ingerència imperialista.

És cap cas es pot acceptar la confiscació pels governs imperialistes dels béns que a l'estranger pertanyen a la nació veneçolana.

Amb quin dret es permeten aquest acte de pirateria en violació de la norma democràtica internacional més elemental?

Defensar la nació veneçolana contra tota ingerència imperialista és un haver de tot demòcrata.

Cridem a realitzar a tot el món la més àmplia campanya de suport a la nació veneçolana; a fer front a l'enorme intoxicació mediàtica contra Veneçuela; a impulsar i participar en totes les mobilitzacions contra la ingerència imperialista.

Campaña de extensión y suscripciones a esta Carta Semanal

Si no la recibes, te invitamos a que la recibas cada semana. Si la recibes, te proponemos que suscribas a otros compañeras y compañeros a los que pueda interesar.

La elaboración y envío de esta Carta conlleva algunos gastos. El POSI, que la edita, no tiene ni quiere subvenciones, toda su actividad y sus publicaciones son financiadas exclusivamente por trabajadoras y trabajadores, que quieren apoyar, en este caso, la publicación de la *Carta Semanal*. Pedimos un apoyo de 5 EUROS al año, o más si os parece.

Puedes apuntarte para recibirla:

- Enviando un correo electrónico a inforposi@gmail.com

- En nuestra Web: <http://cartas.posicuarta.org>

Nuestra cuenta corriente en La Caixa es: 2100 2812 51 0200071314. Indicando: Apoyo Carta Semanal

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Calle Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Búscanos en Twitter: @posicuarta